

EUROOPA PARLAMENT

2009–2014

Regionaalarengukomisjon

2011/2290(INI)

7.5.2012

ARVAMUS

Esitaja: regionaalarengukomisjon

Saaja: kalanduskomisjon

Ühise kalanduspoliitika reform – üldine teatis
(2011/2290(INI))

Arvamuse koostaja: Nuno Teixeira

PA_NonLeg

ETTEPANEKUD

Regionaalarengukomisjon palub vastutaval kalanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

1. on veendunud, et uuendatud ühises kalanduspoliitikas tuleb tasakaalustatud ja vastastikusele tugevdamisele suunatud lähenemisviisi abil keskenduda kalanduse keskkonna-, sotsiaal-, majandus- ja kultuurimõõtmele, arvestades vajadust võtta ennetavaid meetmeid seoses keskkonnakaitsega, et ergutada säästvat arengut, mis on kooskõlas subsidiaarsuse põhimõttega ning strateegias „Euroopa 2020” nõutud aruka, jätkusuutliku ja kaasava majanduskasvuga; pooldab uuendatud poliitika paremat koordineerimist Euroopa muude poliitikavaldkondadega – näiteks ühtekuuluvuspoliitika, keskkonnapoliitika, põllumajanduspoliitika ja välispoliitikaga – ning nõuab, et tulevased säästva kalanduse rahvusvahelised lepingud seda arvesse võtaksid; rõhutab sellega seoses, kui tähtsad on sellised vahendid nagu integreeritud merenduspoliitika või makropiirkondlik lähenemisviis, mis annavad võimaluse suuremaks integratsiooniks;
2. rõhutab, et reformil on oluline potentsiaal jätkusuutliku kalanduse ülesehitamiseks ökosüsteemide kaitse, tervislike ja kvaliteetsete kalatoodete pakkumise, rannikualade heaolu ja tootmistööstuste edendamise ja tööstuse tasuvaks muutmise ning huvipakkuvamate ja kindlamate töökohtade kaudu;
3. on veendunud, et kohalikud ja piirkondlikud ametiasutused tuleks kaasata kolmandate riikidega peetavatesse kalanduskokkulepete läbirääkimistesse;
4. soovib rakendada kalavarude diferentseeritud biogeograafiliste mereterritooriumide kaupa majandamise põhimõtet, vastavalt nende territooriumide tunnustele, kohaldades ökosüsteemipõhist lähenemisviisi, sest see on hädavajalik, et tagada kalavarude jätkusuutlikkus, pakkudes samal ajal olemasolevate varude piires võrdseid võimalusi;
5. tuletab meelde, et vastavalt piirkonnastamise ja subsidiaarsuse põhimõtteid käsitlevatele Euroopa Komisjoni suunistele on iga biogeograafilise merepiirkonna erinevusi arvesse võttes väga oluline luua äärepoolseimate piirkondade jaoks piirkondlik nõuandekomisjon;
6. juhib tähelepanu, kui oluline on mereala tõhus ruumiline planeerimine kalavarude säästvaks majandamiseks, pidades silmas ka muude sektorite (nt tuulepargid, elurikkuse kaitse, vesiviljelus, sadamad, meretransport, turism, kaitse- ja kaevandustööstus) ruumilisi nõudmisi mere- ja rannikukeskkonnale;
7. rõhutab, et arukas detsentraliseerimine peab põhinema pikaajalistel majandamiskavadel, millel on potentsiaali kohandada piirkondlike eripäradega kõigi asjaomaste sidusrühmade aktiivse osaluse kaudu kohaliku ja piirkondliku tasandi ühises haldamises, arvestades samal ajal asjaolu, et kalavarude majandamise üldised eesmärgid ühises kalanduspoliitikas on Euroopa Parlamendi ja nõukogu pädevuses;
8. nõuab suuremat piirkonnastamist kalavarude majandamise puhul, võttes arvesse subsidiaarsuse põhimõtet; samuti nõuab selle sektori eri osaliste vahel tõhusama dialoogi edendamist kalavarude majandamisele eelnevas ja järgnevas etapis, pöörates erilist

tähelepanu kohustusele teha koostööd piirkondade vahel, sh rahvusvahelisel tasandil, stimuleerides ja toetades rahvusvaheliste klastrite loomist; on seisukohal, et piirkondlikel nõuandekomisjonidel peab ühise kalanduspoliitika rakendamises olema suurem vastutus; teeb ettepaneku, et komisjon konsulteeriks piirkondlike nõuandekomisjonidega ühise kalanduspoliitika ja majandamiskavade rakendamise raamistikus;

9. märgib, et äärepoolseimad piirkonnad, kus on palju struktuurseid piiranguid, mida on Euroopa Liidu toimimise lepingus täielikult tunnustatud ja mis on nende Euroopa piirkondade alaline probleem, vajavad bioloogilisele, majanduslikule ja sotsiaalsele jätkusuutlikkusele kohandatud meetmeid, mis vähendaksid nende piirkondade halvemust võrreldes Mandri-Euroopas asuvate piirkondadega, eelkõige seoses kalandustoodete turustamise lisakulude ning eriti toodete Mandri-Euroopasse transportimise kuludega;
10. on seisukohal, et kalavarude majandamine peaks põhinema teaduslikel soovitudel ja ekspertide nõuannetel ning kasutama ära teadusringkondade ja kalandussektori partnerlust, ning nõuab tugevdatud piirkondlike andmekogumisprogrammide ja riiklike uuringuprogrammide väljatöötamist, milles nähakse ette liikmesriikidevaheline piirkondlik koordineerimine; on seisukohal, et liikmesriike tuleks ergutada toetama selliseid teadusprojekte, mis aitavad niisuguseid programme piirkondlikul või riiklikul tasandil rakendada, ning et piirkonnad peaksid rohkem osalema kolmandate riikidega sõlmitud kalanduslepingute rakendamises, et tagada ressursside säästev kasutamine;
11. rõhutab, et järk-järgult on vaja jõuda maksimaalse jätkusuutliku saagikuseni kalavarude majandamise põhimõttena, mis tugineb kvaliteetsetele ja jälgitavatele teaduslikele hinnangutele, millel võivad põhineda sobivad majandamisvalikud; tunnistab, et püügikoormuse kalavarude olukorrale kohandamise eesmärgi säilitamine, sektori ümberstruktureerimine ja sektori säästvuse tagamine on tähtis maksimaalse jätkusuutliku saagikuse saavutamiseks; seetõttu on kalandussektori jätkuva struktuurse toetamise poliitika õigustatud;
12. kordab, et merepiirkondade ja rannikualade areng peab järgima keskkonnakaitsealaseid õigusakte, näiteks merestrategia raamdirektiivi ja bioloogilise mitmekesisuse kaitse direktiivi, kuna hea keskkonnaseisund on eelduseks kogu tegevusele mere- ja rannikualadel;
13. tuletab meelde kalanduse multifunktsionaalsuse tähtsust rannikuäärsete piirkondade jaoks; rõhutab, et teatavate piirkondade, näiteks saarte ja äärepoolseimate piirkondade jaoks on vaja erimeetmeid; rõhutab, kui tähtis on kohandada piiravaid meetmeid kalavarudest sõltuvalt, toetada jätkusuutlikku kalapüüki, nt väikesemahulise püügiga tegelevaid laevastikke, kui kalavarud ei ole ohus, ning edendada ulatuslikku ja säästvat vesiviljelust, et toetada selle valdkonna VKEsid; pooldab tööturu ümberkorraldamise meetmeid, toetusmeetmeid kutseõppele, ümberõppele ja mitmekesistamisele, noorte kalandussektorile juurdepääsu tagamisele ning kalalaevastike uuendamisele ja ajakohastamisele, samuti stiimuleid tootjate ja tootmisharudevahelistele organisatsioonidele;
14. märgib, et teatavad Euroopa territooriumid ei kuulu Euroopa mandri vesikondadesse; on seetõttu veendunud, et äärepoolseimad piirkonnad tuleks koondada ja nad peaksid olema esindatud konkreetselt sel eesmärgil loodud nõuandekomisjonis ning ühise

kalanduspoliitika piiravaid meetmeid tuleb kohandada vastavalt nende piirkondade tegelikele kalavarudele; rõhutab, et selleks peab Euroopa Merendus- ja Kalandusfond suutma rahastada kalavarudega kohta andmete kogumise programme; on veendunud, et piirkondlikud ja kohalikud ametiasutused tuleb kaasata kolmandate riikidega peetavatesse säästva kalapüügi kokkulepete läbirääkimistesse;

15. rõhutab seetõttu vajadust säilitada sektori toetuseks üks rahastamisvahend, milles säiliks põhimõte, et äärepoolseimates piirkondades suurendatakse toetusi kaasrahastatavatele meetmetele, mis aitab säilitada spetsiaalsed kalanduse tegevusala ja kalatoodete turustamise lisakulude hüvitamise mehhanismid, võttes arvesse äärepoolseimate piirkondade kalandussektori struktuurseid piiranguid;
16. tunneb muret komisjoni ettepaneku pärast, millega kavandatakse ülekantavate püügikontsessioonide kehtestamist, kuna see võib põhjustada kalastusõiguste koondumise väikesele hulgale ettevõtjatele ning paljude väikesemahulise kalapüügi tegelevate ettevõtjate kadumise;
17. rõhutab, et ülekantavate kvootide süsteem võib tekitada teatud piirkondades ülekohtuse olukorra, soosides neid, kellel on rohkem vahendeid õiguste saamiseks; on seisukohal, et oluline on tundlike piirkondade kalandust ja väikesemahulist kalapüüki mitte nõrgestada, mis seaks ohtu nende rannikupiirkondade majandusliku, sotsiaalse ja bioloogilise jätkusuutlikkuse, eriti piirkondades, kus kalandus on valdav tegevusala ja mis suurel määral sõltuvad sellest sektorist;
18. rõhutab veel kord, et teatavates piirkondades on vaja jätkata töö- ja ohutustingimuste parandamist kalalaevastiku parandamise, uuendamise ja moderniseerimise kaudu, mis on tingimata vajalik ka selleks, et noori sellele tegevusalale meelitada;
19. rõhutab Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi tähtsust uuendatud poliitika elluviimises ning püügipiirkondade tasakaalustatud ja kaasavas territoriaalses arendamises, ning rõhutab, et fondipoolne rahastamine peab olema kooskõlas strateegiaga „Euroopa 2020” ja ühise strateegilise raamistikuga, võttes samal ajal arvesse konkreetseid piirkondlikke eesmärke;
20. rõhutab eelkõige Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa naabrus- ja partnerlusinstrumendi ning Euroopa Kalandusfondi vahelise sünergia olulisust rannikualade ruumilise planeerimise jaoks; on seisukohal, et makropiirkondlikud strateegiad, Euroopa territoriaalse koostöö programmid ja merepiirkonna programmid on asjakohased vahendid ELi rannikualade arengu integreeritud strateegiate rakendamiseks;
21. rõhutab, et sektori jätkusuutlikkus ja elujõulisus on käesoleva reformi esmatähtis element strateegia „Euroopa 2020” eesmärkide raames; on veendunud, et majanduskasvu ja tööhõive kindlustamiseks ELis on otsustava tähtsusega ressursikasutuse tõhususe suurendamine, mis aitab kaasa tugevale ja jätkusuutlikule kalandussektorile, et vähendada toiduga kindlustamatust ja parandada praeguste ja tulevaste põlvkondade elukvaliteeti;
22. tuletab meelde, et praegust vetele juurdepääsu korda on vaja kohandada, pöörates erilist tähelepanu piirkondadele, mille merebasseini kalavarud on vähesed, et kaitsta nende varude jätkusuutlikkust ja kaasa aidata nende kalurikogukondade sotsiaalsele ja

majanduslikule stabiilsusele, kes ei saa tegutseda väljaspool oma majandusvööndit.

PARLAMENDIKOMISJONIS TOIMUNUD LÕPPHÄÄLETUSE TULEMUS

Vastuvõtmise kuupäev	26.4.2012
Lõpphääletuse tulemus	+: 35 -: 0 0: 1
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	François Alfonsi, Luís Paulo Alves, Jean-Paul Basset, Victor Boștinaru, John Bufton, Alain Cadec, Nikos Chrysogelos, Rosa Estaràs Ferragut, Danuta Maria Hübner, Filiz Hakaeva Hyusmenova, María Irigoyen Pérez, Seán Kelly, Constanze Angela Krehl, Petru Constantin Luhan, Ramona Nicole Mănescu, Vladimir Maňka, Iosif Matula, Erminia Mazzoni, Jens Nilsson, Jan Olbrycht, Wojciech Michał Olejniczak, Markus Pieper, Tomasz Piotr Poręba, Monika Smolková, Ewald Stadler, Georgios Stavrakakis, Nuno Teixeira, Lambert van Nistelrooij, Joachim Zeller, Elżbieta Katarzyna Łukacijewska
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed	Jens Geier, Maurice Ponga, Elisabeth Schroedter, Patrice Tirolien, Giommara Uggias
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliige/asendusliikmed (kodukorra art 187 lg 2)	Julie Girling